



ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 21.10.2015 г.
COM(2015) 602 final

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА
И ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА**

**План за установяване на по-сплотено външно представителство на еврозоната на
международните форуми**

1. ВЪВЕДЕНИЕ

За завършването на икономическия и паричен съюз (ИПС) са необходими по-голяма отговорност и интеграция на равнището на ЕС и еврозоната, които да бъдат съчетани с подсилване на институциите. Една от областите, за които в Договора изрично са предвидени конкретни действия за постигане на тази цел и които следователно може да бъдат предприети още днес, е външното представителство на еврозоната.

Еврозоната представлява голяма отворена икономика с международни политически отговорности.

Поради финансово-икономическата тежест на еврозоната¹ и съществуването на единна парична и валутнокурсва политика политическите решения и икономическото развитие на еврозоната придобиват все по-голямо значение за световната икономика. Еврото е успешна и стабилна валута, обща за 19 държави — членки на ЕС, и за над 330 милиона граждани. Благодарение на еврото за държавите от еврозоната се осигурява ценова стабилност и защита от външна нестабилност. Въпреки неотдавнашната криза то остава втората по значимост валута в света с дял от близо една четвърт от световните валутни резерви и с близо шестдесет държави и територии по света, които са обвързали пряко или косвено своите парични единици с него.

През последните години политическото значение на еврозоната нарасна съществено. С въвеждането на европейския семестър и с приемането на т.нар. Пакет от шест законодателни акта и Пакет от два законодателни акта², както и на Договора за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз³, бе постигнато обединяване, засилване и разширяване на наблюдението на равнище ЕС върху политиката на държавите членки във важни от макроикономическа и бюджетна гледна точка области. Като постоянен механизъм за справяне с кризи в държавите от еврозоната бе създаден Европейският механизъм за стабилност. Съюзът създаде и банков съюз с централизиран надзор върху банките в еврозоната и централизиран механизъм за реструктурирането им, като всяка държава членка има право да се присъедини към този банков съюз.

Външното представителство на Съюза при упражняването на правомощията му, отнасящи се само до еврозоната (наричано по-нататък „външното представителство на еврозоната“), не се развиваше в крак с тези тенденции. Това ограничава влиянието на еврозоната в международните финансови институции. Напредъкът по задълбочаването на вътрешната интеграция на еврозоната трябва да бъде отразен във външния свят, по-конкретно чрез създаване на единно външно представителство. Външното представителство трябва да бъде по-сплотено, така че еврозоната да може да играе по-активна роля в международните финансови институции и да се очертае ефективно бъдещата ѝ роля в световния финансов ред. Тази идея бе посочена и сред главните приоритети в изготвения от Комисията Подробен план за задълбочен и истински икономически и паричен съюз⁴.

¹ Съюзът при упражняването на правомощията му, отнасящи се само до държавите членки, чиято парична единица е еврото, съгласно Договорите (дял VIII, глава 4 от ДФЕС).

² http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-318_nl.htm.

³ Договор за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз, 1 февруари 2012: <http://www.consilium.europa.eu/european-council/pdf/Treaty-on-Stability-Coordination-and-Governance-TSCG/>.

⁴ Подробен план за задълбочен и истински икономически и паричен съюз — COM(2012) 777, 30.11.2012 г., http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:c3f084ef-909d-4258-bb26-50b16cc542b1.0016.03/DOC_1&format=PDF.

В Доклада на петимата председатели от юни 2015 г., отнасящ се до бъдещето на икономическия и паричен съюз⁵, бе подчертано, че подсилването на международното представителство е неразделна част от сегашните усилия за подобряване на икономическото управление на еврозоната. С развитието на ИПС към икономически, финансов и фискален съюз външното му представителство следва да бъде все по-единно.

Европейският парламент също призова за единно външно представителство на еврозоната⁶.

Значителен успех бе постигнат по отношение на подсилването на външното представителство на Съюза и еврозоната на много международни икономически и финансови форуми, но има необходимост от още действия за постигане на наистина единно външно представителство.

Затова с настоящото съобщение се определя план за установяване на все по-единно външно представителство на ИПС, по който би могло да се постигне единомислие в Съвета и Европейския парламент. Този процес следва да се развива постепенно.

Особено разпокъсано остава външното представителство на еврозоната в Международния валутен фонд (МВФ), който е ключов институционален фактор в световното управление на икономиката благодарение на механизмите си за отпускане на заеми и осъществяваното наблюдение. Ето защо Комисията представя и законодателно предложение за определяне на мерки, с които да се установи единно представителство на еврозоната в МВФ. Това не засяга бъдещото развитие на положението, във връзка с което може да възникне необходимост от по-нататъшно подсилване на представителството на еврозоната и на други международни форуми.

2. ПРЕДСТАВИТЕЛСТВОТО НА ЕВРОЗОНАТА НА МЕЖДУНАРОДНИ ФОРУМИ КЪМ ДНЕСНА ДАТА

Въпреки значителните интереси на еврозоната външното ѝ представителство в **МВФ** засега е много разпокъсано и не твърде ефективно.

Благодарение на механизмите си за отпускане на заеми и осъществяваното наблюдение МВФ е основен стълб на световното финансово-икономическо управление. Той имаше и продължава да има ключова роля — заедно с Комисията и ЕЦБ — при съставянето на програмите за спасяване на държавите членки, засегнати от кризата на държавните дългове. Освен това подсилената управленска рамка за координацията на икономическата политика и същественото сближаване на регулирането и надзора над финансовия сектор в контекста на банковия съюз означават, че в бъдеще МВФ ще трябва да премине отвъд националната перспектива при оценяването на надзора и справянето с кризите в еврозоната. Ефективното представителство на еврозоната би ѝ осигурило възможност да заема единна позиция пред МВФ по въпроси като икономическата и фискалната политика, макроикономическото наблюдение, валутнокурсната политика и финансовата стабилност. По-сплотеното представителство би било от полза и за някои трети държави, по-конкретно

⁵ Доклад на петимата председатели: „Завършване на европейския икономически и паричен съюз“, 22 юни 2015 г., http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_bg.pdf".

⁶ Резолюция на Европейския парламент от 25 октомври 2011 г. относно управление на икономиката в световен мащаб (2011/2011(INI)), <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+TA+P7-TA-2011-0457+0+DOC+PDF+V0//BG>.

благодарение на по-силния и по-последователен принос на еврозоната за световната икономическа и финансова стабилност.

Във връзка с това в настоящото съобщение и приетото заедно с него законодателно предложение се предвижда като първа стъпка да се пристъпи към подсилването на външното представителство на еврозоната именно в МВФ.

Целта за осигуряване на подходящо представителство на Съюза като цяло и особено на еврозоната очевидно се простира отвъд рамките на МВФ и се отнася също до редица други международни форуми, някои от които са споменати по-долу.

Подходящото представителство в **Г7** и **Г20** осигурява на Съюза и еврозоната средствата, с които да дадат своя принос в дневния ред на глобалната политика и да лансират европейски решения за световните предизвикателства в ключови области, като координацията на макроикономическата политика, реформата на финансовото регулиране и данъчната прозрачност. На срещите на Г7 на равнище държавни и правителствени ръководители Съюзът и еврозоната се представляват от председателя на Европейския съвет и председателя на Комисията. На срещите на Г7 на равнище министри на финансите и управители на централните банки еврозоната се представлява от председателя на Еврогрупата, Комисията и Европейската централна банка (ЕЦБ). На срещите на Г20 на равнище държавни и правителствени ръководители Съюзът и еврозоната се представляват от председателя на Европейския съвет и председателя на Комисията. Комисията и ЕЦБ представят позициите на еврозоната, когато Г20 разглежда въпроси от компетентността на еврозоната на срещите на министрите на финансите и управителите на централните банки.

Съветът за финансова стабилност (СФС) координира работата на международно равнище по въпросите на финансовото регулиране и е политически подчинен на Г20. Комисията и ЕЦБ са членове, представляващи юрисдикцията на Съюза. Комисията е член и на Ръководната група на СФС по реструктурирането. Благодарение на представителството в СФС е възможно да се осигури принос за разработването и провеждането на ефективна регулаторна и надзорна политика, както и да се действа за преодоляване на слабостите на финансовите системи в интерес на световната финансова стабилност.

Понякога **Организацията на обединените нации (ООН)** разглежда въпроси от значение за еврозоната, както например наскоро бе разгледана рамката за международно реструктуриране на дълговете. През 2011 г. Общото събрание на ООН прие Резолюция A/65/276, с която се изменя статутът на Съюза на наблюдател в ООН и му се предоставят повече права за участие в работата на Общото събрание, например да изразява мнение от името на ЕС (и неговите държави членки) със същия приоритет като другите големи групи,⁷ да представя предложения и да участва в общите разисквания всеки септември.⁷ Освен че има статут на наблюдател с повече права, Съюзът е единственият участник, който не е държава, но е страна по над 50 международни споразумения и конвенции, подписани в рамките на ООН.

Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) редовно организира икономически проучвания на еврозоната. Съюзът има специален статут в ОИСР и разполага със същите правомощия като другите членове, с две изключения. Съюзът няма право на глас и не прави задължителна вноска в бюджета на ОИСР. Той е пълноправен член на редица комитети на ОИСР, в т.ч. на Комитета за помощта за развитие.

⁷ http://www.unbrussels.org/images/pdf/2011/A_RES_65_276.pdf.

Дейността на **Световната банка** няма специална насоченост към еврозоната. Съюзът сам по себе си не е представен в Управителния съвет на Световната банка. Комисията има статут на наблюдател в Комитета по развитието (т.е. на равнище министри).

Като цяло, с изключение на МВФ, представители на Съюза и/или еврозоната има на всички форуми, които са свързани специално с еврозоната. Това обаче невинаги е осигурявало заемането на единна позиция от страна на еврозоната. Интересите на еврозоната се защитават особено ефективно, когато позициите са добре съгласувани предварително, но на практика невинаги се случва така.

Предвид на динамичния характер на световната финансова система, следва да се осигури подходящо външно представителство на еврозоната и във възникващите нови международни финансови институции. Въпросът за външното представителство например възникна и в контекста на разискванията по образуването на нови групи в Азиатската банка за инфраструктурни инвестиции (АБИИ), където 14 държави членки (10 от които от еврозоната) бяха приети като членове съоснователи.

3. ПРЕПЯТСТВИЯ ПРЕД ПО-ЕФЕКТИВНОТО ВЪНШНО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО В МВФ

Днес различни организационни и институционални препятствия затрудняват или дори възпират ефективното външно представителство на еврозоната и изразяването на единна позиция пред МВФ.

Голяма разпокъсаност сред държавите членки

Сегашната разпокъсаност сред държавите членки от еврозоната в Борда на изпълнителните директори на МВФ — разпределени в момента на шест групи⁸ и две отделни членски места — понижава ефективността на представителството на еврозоната в МВФ. Държавите членки от еврозоната, които са в група с трети държави, често не могат да поддържат общите позиции на еврозоната, нито да подписват общи изявления на еврозоната поради различаващите се становища или вътрешните правила в техните групи. В резултат на това държавите членки често не могат да изразят общи позиции по ключови въпроси, в т.ч. за квотите в МВФ, програмите за макроикономически корекции, наблюдението и др. В резултат на това представителството на еврозоната отслабва, а усилията за изразяване на общи позиции се възпират, което води до невъзможност за лансиране на единен дневен ред и общи приоритети от страна на еврозоната.

Незадоволително представителство на еврозоната като цяло

В момента няма специален представител на еврозоната с официални правомощия да представлява и защитава политиката и интересите на еврозоната в Борда на изпълнителните директори. Понастоящем тази задача се изпълнява от председателя на EURIMF (групата на представителите на държавите членки в МВФ)⁹. Сегашното

⁸ Всяка група в МВФ се състои от няколко обединени страни членки, представлявани от един изпълнителен директор в Борда на изпълнителните директори на МВФ. Структурата на Международния паричен и финансов комитет (МПФК) също отразява тази на Борда на изпълнителните директори и 24-те групи в него.

⁹ От 1 юли 2007 г. председателят на EURIMF се избира с единодушие измежду представителите на всички държави членки в МВФ за срок от две години, независимо кой е поел председателството на Съвета. Задачите му са следните: да подготвя и председателства срещите на EURIMF, да представя договорените позиции на Съюза/еврозоната, да прави изявления на председателството на заседанията на Борда на изпълнителните директори и да служи като звено за връзка с ръководството на МВФ. Все пак

положение не е съобразено със значителните промени във вътрешното управление на еврозоната през последните години. Разпокъсаното представителство и липсата на официален представител на еврозоната, който да има официални правомощия да представлява еврозоната в Борда на изпълнителните директори, е в разрез с нарасналото внимание на МВФ към еврозоната като цяло, при което МВФ отчита аспектите на еврозоната в националното наблюдение и оценява общата политика в еврозоната, например съчетанието от макроикономически политически мерки, реформата на финансовото регулиране или въпросите във връзка с банковия съюз.

В момента само ЕЦБ има статут на наблюдател в Борда на изпълнителните директори и може да взема участие по определени теми, свързани със задълженията ѝ в областта на паричната политика. Следователно има възможност за подсилване на представителството на еврозоната, по-конкретно чрез определяне на специален представител по всички значими въпроси.

Незадоволително съгласуване на равнището на еврозоната

Представителството на еврозоната на международно равнище в контекста на икономическия и паричен съюз, особено по въпросите във връзка с МВФ, бе договорено на заседанието на Европейския съвет във Виена през 1998 г.

В момента съгласуване има само на равнище Съюз, но не и на равнище еврозона. Съгласуването на общите послания по политическите въпроси във връзка с МВФ се извършва в Икономическия и финансов комитет (ИФК) и неговата постоянна Работна група по въпросите във връзка с МВФ (SCIMF). След това тези общи послания се предават на представителите на държавите членки във Фонда (групата EURIMF) за заседанията на Борда на МВФ. Тогава представителите на МВФ могат да решат да направят общи изявления. Това се прави редовно по въпроси като наблюдението в еврозоната и програмата за оценка на финансовия сектор на Съюза. Това обаче не е правило по отношение на другите въпроси, при които държавите членки се договарят за всеки отделен случай. Съгласуване се осъществява и във връзка с посланията за държавите от еврозоната, за които се прилагат програми на МВФ, и с консултациите с държавите членки по член IV.

През последните години бе постигнат голям напредък по отношение на съгласуването: механизмите за съгласуване бяха допълнително подсилени през 2007 г., избран бе председател на EURIMF, подобрени бяха работните взаимоотношения между ИФК и Работната група по въпросите във връзка с МВФ, от една страна, и EURIMF, от друга страна, подобро бе съгласуването между членовете на EURIMF по стратегиите на Борда на изпълнителните директори. Сегашните механизми за съгласуване обаче запазват ограниченията си. Има много случаи, когато съгласуването по ключови дела на МВФ не е било задоволително или когато държавите членки са решили да подкрепят националните си позиции вместо общата съюзна позиция. Така се намалява способността на държавите членки да придвижват въпросите от общ интерес за еврозоната в МВФ.

4. ЗА ПО-СПЛОТЕНО И ЕФЕКТИВНО ВЪНШНО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА ЕВРОЗОНАТА В МВФ

Предвид на ключовата роля на МВФ в световното финансово-икономическо управление сегашното положение трябва да бъде променено чрез повече сплотеност и представяне на общи позиции на еврозоната пред МВФ.

следва да се отбележи, че главната задача на изпълнителния директор, избран за председател на EURIMF, продължава да бъде представляването на неговата група.

Необходимо е в **най-кратки срокове да бъдат предвидени и договорени** механизми за по-сплотено и ефективно външно представителство на еврозоната в МВФ, които обаче **ще се въвеждат постепенно**, така че всички участници — на равнището на Съюза и на международно равнище — да могат да извършат необходимите правни и институционални изменения.

Следва да се възприеме **подход, който да обхваща три етапа**: i) подобряване на съгласуването между държавите членки от еврозоната; ii) подсилване на представителството на еврозоната в МВФ; iii) създаване на единно представителство и получаване на едно общо членско място за еврозоната — след извършването на необходимите промени в управлението на МВФ.

Макар че акцентът ще бъде поставен върху еврозоната, това подсилено представителство на еврозоната трябва да запази, а при възможност и да повиши равнището на съгласуване и с държавите членки извън еврозоната, за да се съхрани целостта на единния пазар и Съюза като цяло. Необходимо е и по-активно сътрудничество с другите страни — членки на МВФ.

1) Подобряване на съгласуването между държавите членки от еврозоната

а) Сегашните механизми за съгласуване между държавите членки от еврозоната по въпросите във връзка с МВФ следва да се подсилят. През 2007 г. държавите членки се договориха да изготвят общи изявления на еврозоната по въпросите, които са пряко и изключително свързани с общата политика на еврозоната. Тази договореност следва да се подсили и разшири по обхват, за да се включи и изискването за систематични общи изявления по всички въпроси от значение за еврозоната, свързани с МВФ и отнасящи се до политиката, държавите и наблюдението. Кризата показва, че е изключително важно еврозоната да заема единна позиция, особено по програмите, механизмите за финансиране и политиката за преодоляване на кризи на МВФ. Чрез подобряването на съгласуването ще се разшири кръгът от теми, по които държавите членки от еврозоната правят общи изявления в Борда на изпълнителните директори.

Сегашните механизми и структури за съгласуване следва да бъдат изменени по следния начин:

- (1) Създаване на рамка за редовни консултации:** Систематичният информационно-документален обмен между Комисията и МВФ се извършва по споразумение от 1972 г. Комисията възнамерява да осъвремени това споразумение и да поиска създаването на рамка за редовни консултации, така че да бъде взето предвид сегашното положение от взаимен интерес. Това означава предаване на съставени от служители документи по хоризонтални въпроси от значение за еврозоната (напр. доклади по член IV за еврозоната и държавите — членки на Съюза/еврозоната, програми за оценка на финансовия сектор за държавите членки от еврозоната, както и документация за държавите от Съюза и еврозоната, за които се прилагат програми) едновременно с предаването на тези документи на изпълнителните директори.
- (2) Осъвременяване на инфраструктурата за съгласуване:** Подкомитетът на ИФК по въпросите във връзка с МВФ (Работната група по въпросите във връзка с МВФ — SCIMF) следва да се преобразува в подкомитет на ИФК по въпросите, свързани с всички международни финансови институции. В момента свързаните с МВФ въпроси, които са от значение за еврозоната, се разискват направо в Работната група за Еврогрупата (PGE). Следва да се помисли за създаването на подкомитет към Работната група по въпросите във връзка с МВФ / ИФК в състав държави от еврозоната. Този подкомитет следва да бъде подчинен на PGE. По

същата логика във Вашингтон заедно със съществуващата група EURIMF за ЕС следва да се създаде група EURIMF в състав държави от еврозоната.

- (3) **Осъвременяване на съществуващите механизми за съгласуване по въпросите във връзка с МВФ в Брюксел:** Сегашните работни механизми за съгласуване по въпросите във връзка с МВФ следва да бъдат подобрени. Обхватът на съгласуването следва да бъде разширен чрез включване на всички въпроси от значение за еврозоната. Следва да има изискване за повече систематични общи изявления (наричани „common grounds“) вместо изявления на отделните държави членки. При това осъвременяване следва да се предвиди и по-добро планиране на съгласуването под формата на обща работна програма за EURIMF и Работната група по въпросите във връзка с МВФ, повече внимание за въпросите във връзка с МВФ в дневния ред на ИФК/РГЕ и Съвета по икономически и финансови въпроси / Еврогрупата, както и по-редовно отчитане на председателя на EURIMF пред ИФК/РГЕ. Еврогрупата следва да прави общи изявления по въпросите във връзка с МВФ, по които е много важно да има единно политическо становище.
- (4) **Подобряване на съгласуването във Вашингтон:** Промените в работните методи в Брюксел трябва да бъдат отразени и в EURIMF във Вашингтон, а именно: i) да се провеждат редовни срещи на EURIMF по въпроси от значение за еврозоната въз основа на работната програма на МВФ; това планиране би трябвало да подпомогне и насочването на работата в Брюксел; ii) системно да се правят общи заявления; iii) когато не е възможно да се правят общи изявления — да се вземат мерки, така щото в индивидуалните изявления на държавите членки да се съдържат общите послания по общите политики на еврозоната, а именно фискалната и паричната политика; iv) членовете на EURIMF да постигат по-систематично съгласие по общите стратегии на Борда. Държавите членки следва да поемат ангажимент да избягват изразяването на противоречащи си мнения в Борда на изпълнителните директори.

б) Подобряването на механизмите за съгласуване в еврозоната по въпросите във връзка с МВФ следва да се извършва едновременно с подобряване на отчитането пред Съвета и Европейския парламент. Сегашните изявления, предназначени за пролетната и годишната среща на МВФ, следва да бъдат заменени от изявление на Еврогрупата. Европейският парламент следва да получава пълна информация за тези изявления.

2) Подобряване на представителството на еврозоната чрез преобразуване на групите в МВФ

Групите в МВФ следва да бъдат преобразувани постепенно, за да се създадат групи само за държавите от еврозоната. Работата в тази насока следва да започне възможно най-скоро. Чрез тази промяна ще бъде подсилена позицията и ефективността на еврозоната в Борда на изпълнителните директори. Тя би допринесла и за превръщането на еврозоната в ключов играч при оформянето на политиката и стратегията на МВФ.

В рамките на МВФ по-често има общи интереси между държавите членки и държавите членки от еврозоната, отколкото с другите страни — членки на МВФ. В същото време Съюзът е установил много тесни връзки със страните кандидатки и съседните страни, които споделят общи интереси. Тези връзки следва да бъдат запазени при преобразуването на групите в МВФ.

Съветът следва да постигне съгласие за създаването на обща рамка с принципи за прегрупирането на държавите от Съюза и еврозоната в МВФ, така че да се осигури по-тясно сътрудничество:

1) През 2010 г. развитите европейски държави поеха задължение да намалят с две места представителството си в Борда на изпълнителните директори на МВФ най-късно до избирането на първия Борд след влизането в сила на реформата на квотите от 2010 г. Голяма част от това задължение вече е изпълнено. Държавите членки следва да извършат оставащите промени съобразно с целта за прегрупиране на държавите членки в групи на еврозоната и за осигуряване на по-сплотено представителство.

2) След ратифицирането на реформата от 2010 г. групите на двете големи държави членки, които все още имат отделни членски места — Франция и Германия — биха могли да се отворят за други европейски държави с подходящо участие в управлението им.

3) Редица държави — членки на Съюза и еврозоната, в момента са поставени в една група с трети държави, които често имат коренно различни интереси. Тези държави членки следва да се опитат да се преместят в групи, в които участват само държави членки.

4) Държавите членки от еврозоната следва да се пренаредят в по-малък брой групи, в които участват само страни от еврозоната. Освен това в средносрочен план всички държави членки следва да се стремят да се преместят в общи групи, в които по възможност да се включат и страните кандидатки и съседните страни.

5) Следващата стъпка следва да бъде събирането на държавите членки от еврозоната в единна група, както е описано в раздел 3 по-долу.

Държавите членки следва да се споразумеят да обсъждат в Съвета напредъка, постигнат за осигуряването на по-сплотено представителство на еврозоната във Фонда, преди всеки избор на Борд на изпълнителните директори на МВФ, т.е. на всеки две години. В бъдеще промените в групите следва да се извършват по начин, който осигурява по-сплотено представителство на еврозоната.

3) Постигане на единно представителство на еврозоната

Заедно с предложенията за подобряване на съгласуването и преобразуването на групите днес Комисията представя и правно предложение за постигане на единно представителство на еврозоната с цел по-ефективно отстояване на интересите на еврозоната в Борда на изпълнителните директори на МВФ. То съответства на съображенията, изложени в Доклада на петимата председатели и отнасящи се до засилване на централното ръководство от страна на Еврогрупата при отстояването и представянето на позициите на еврозоната и бъдещата финансова служба на еврозоната. След извършването на необходимите промени в управлението на МВФ следва да се създаде единно членско място за еврозоната в МВФ. Комисията предлага 2025 г. като краен срок за създаването на единно членско място.

За целите на Предложението за Решение на Съвета за определяне на мерки за постепенно установяване на единно представителство на еврозоната в МВФ, което се представя заедно с настоящото съобщение, Комисията предлага модел, при който държавите членки остават индивидуални членове на Фонда. Вследствие на това, наред с другото, всяка държава членка от еврозоната ще си запази възможността да получава заеми от МВФ.

За създаването на единно членско място за еврозоната ще има нужда от: i) правилник за вътрешното управление на групата или групите на еврозоната; ii) механизъм за съгласуване, осигуряващ насоки за позициите, които трябва да бъдат заемани от страна на еврозоната в Борда на изпълнителните директори на МВФ. За целта би могло да се използват усъвършенствани структури в Брюксел, в т.ч. в Еврогрупата и РГЕ.

Като временна мярка до създаването на единно членско място за еврозоната Комисията предлага за нея да се осигури статут на наблюдател в Борда на изпълнителните директори. Наблюдателският статут на еврозоната, представлявана в Борда на изпълнителните директори от представителя на държава членка от еврозоната, който вече е член на Борда, с подкрепата на Комисията и ЕЦБ, би отразявал правилно ролята на еврозоната в световната икономика и промените в управлението на финансово-икономическата политика, настъпили от началото на кризата насам. Това би осигурило възможност представител на еврозоната официално да я представлява на заседанията на Борда на МВФ, на които се разисква политиката на еврозоната, би довело да по-голяма видимост на еврозоната и би подобрило международната ѝ репутация на играч от световно значение. Разликата между това представителство на еврозоната и сегашното положение е в специалния мандат, който ще бъде даден на единствения представител на еврозоната, когато бъде избран от Еврогрупата. Сега председателят на EURIMF представлява целия Съюз и се избира от изпълнителните директори от държавите от ЕС във Вашингтон. Тази стъпка ще бъде придружена от сключването на ново споразумение с МВФ за споделяне на информация и консултации.

5. ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА ДРУГИ МЕЖДУНАРОДНИ ФОРУМИ, ПО-КОНКРЕТНО ПО ВЪПРОСИТЕ ОТ ЗНАЧЕНИЕ ЗА БАНКОВИЯ СЪЮЗ

Както е посочено в раздел 2, макар че представители на Съюза и/или еврозоната има и на други форуми освен МВФ, това невинаги означава, че еврозоната заема единна позиция. Интересите на еврозоната се защитават особено ефективно, когато позициите са добре съгласувани предварително, но на практика невинаги се случва така. Ето защо Комисията ще работи за по-нататъшно подобряване на съгласуването за всички международни форуми, особено в областите на задълбочаване на ИПС, например по въпросите от значение за банковия съюз.

Комисията ще си сътрудничи с държавите членки, за да създаде през следващите месеци подобрени механизми за съгласуване на позициите за заседанията на Съвета за финансова стабилност и съответно на други органи, които създават стандарти, по отношение на еврозоната и — когато е възможно — на Съюза като цяло. Тези механизми следва да включват, например, поемането на по-обвързващ ангажимент за спазване на общите позиции, определени на съответните форуми на ЕС за съгласуване, редовни разисквания по позициите и съгласуването на най-високото равнище в рамките на отговорните надзорни или политически органи, както преди, така и след важни международни срещи.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Външното представителство на еврозоната трябва да бъде подсилено, така че тя да може да играе по-активна и по-специална роля в международните институции и форуми. Тази инициатива, която ще се основава на вече постигнатото засилване на вътрешното управление в еврозоната, би представлявала важна стъпка към повишаване на значението на еврозоната в световната икономика. Това би осигурило на еврозоната възможността да участва в разработването на променящите се правила на международната финансова структура, както и да допринася за завършването на външното измерение на икономическия и паричен съюз.

Както е изложено по-горе, в настоящото съобщение се предвижда като първа стъпка да се пристъпи към подсилването на външното представителство на еврозоната в МВФ.

За тази цел Комисията призовава Съвета: да приеме решението за определяне на мерки за установяване на единно представителство на еврозоната в МВФ най-късно до 2025 г.; да постигне ново споразумение за съгласуването в еврозоната по въпросите във връзка с МВФ, в т.ч. за отчитането, и съгласие за обща рамка за регрупирането на държавите членки от еврозоната, както и да определи принципите за отказа от двете членски места в резултат на реформата на квотите и управлението на МВФ от 2010 г.; да преобразува Работната група по въпросите във връзка с МВФ в пълноценен подкомитет към ИФК по въпросите във връзка с всички международни финансови институции в Брюксел и да може да работи и в състав само държави от еврозоната, като тази възможност би се прилагала и за EURIMF във Вашингтон.

Комисията ще работи за допълнителното подобряване на съгласуването за всички международни форуми. По-конкретно, тя ще насочи усилията си в областите, в които протича по-нататъшно задълбочаване на ИПС. Комисията ще си сътрудничи с държавите членки, за да създаде през следващите месеци подобрени механизми за съгласуване на позициите за заседанията на СФС и съответно на други органи, които създават стандарти, по отношение на еврозоната и — когато е възможно — на Съюза като цяло.

За проследяване на напредъка и за установяване на евентуалната необходимост от още подобрения Комисията редовно ще представя доклади пред Европейския парламент и Съвета. Освен това Комисията ще направи анализ на положението в тази област в Бялата книга, която ще представи преди началото на етап 2 от завършването на ИПС през пролетта на 2017 г., както е предвидено в Доклада на петимата председатели.

Таблица 1: Обзор на представителството на Съюза и еврозоната в основните международни финансови институции

Институция	Сегашен статут на Съюза
МВФ	Съюзът няма официален статут в МВФ. Комисията има статут на наблюдател в МПФК, но не и в Борда на изпълнителните директори на МВФ. ЕЦБ има статут на наблюдател и в МПФК, и в Борда.
Г7	На срещите на Г7 на равнище държавни и правителствени ръководители Съюзът се представлява съвместно от председателя на Комисията и председателя на Европейския съвет. На срещите на Г7 на равнище финансови министри Съюзът се представлява от Комисията, ЕЦБ и председателя на Еврогрупата.
Г20	Съюзът е пълноправен член на Г20. На срещите на Г20 на равнище държавни и правителствени ръководители Съюзът се представлява съвместно от председателя на Комисията и председателя на Европейския съвет. На срещите на Г20 на равнище финансови министри Съюзът се представлява от Комисията, председателството на Съвета и ЕЦБ.
СФС	Съюзът е пълноправен член на СФС. Другите членове на СФС са държавите от Г20 и някои други важни икономики и международни организации.
ОИСР	Съюзът има специален статут в ОИСР, който е определен в Допълнителен протокол №1 към Конвенцията на ОИСР и разтълкуван чрез становище на Правната служба на ОИСР. Съюзът има същите права и задължения като членовете, с две изключения: няма право на глас и не прави задължителна вноска в бюджета на ОИСР. Той е пълноправен член на редица комитети на ОИСР, в т.ч. на Комитета за помощта за развитие.
Световна банка	Съюзът сам по себе си не е представен в Изпълнителния съвет на Световната банка. Комисията има статут на наблюдател в Комитета по развитието (т.е. на равнище министри).
Банка за международни разплащания (БМР)	ЕЦБ има пълноправно членско място в БМР. Членове на БМР могат да бъдат само централни банки.
Европейска банка за възстановяване и развитие (ЕБВР)	Членове на ЕБВР са 64 правителства, Съюзът и Европейската инвестиционна банка (ЕИБ). Съюзът е акционер в ЕБВР и притежава 3,05 % от всички права на глас.